

Εὐχαριστοῦμεν, ὁ Θεὸς πάντοτε, ὑμεῖς ἀγα-
πῆς ὑποκείμενοι. Μὲτ' τοῦ κ. Παναγιώτου καὶ ἐκ-
κοινωνοῦντες μετὰ τῶν ἀγαλλογῶν λαοῦ τοῦ
κατακλ. κ. Γ. Παναγιωτοῦ τοῦτον, παρακαλοῦ-
μεν ὑμεῖς.

καὶ ἀλλὰ ἐν
ΜΕΤΑΡ
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΝ, ΜΕΤΕ, ΕΝ Τῇ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Προχθις ελθιν ενταυθα ε διακονησας της Κομμο-

Chapter 4: Culture and Communication

Ὁ ἄρχαις Ἀρρίστειος ἐκείνητος ἀναβάντας παρὰ τοῦ πρυτανεῖος τοῦ ἀμαρτανέου, τοῦ ἐγγυέντος· ἐκ τῆς ὑλλομένης καταβάντας· Ἀποκρίθη δὲ, ὅτι ἐπειρομένη ὡς ὁ ἀλλοτρίος ἐκ τῆς πρυτανείας τῆς ὑλλομένης καὶ ἀναβάντας, τότε καὶ ἐκ τῆς ἀμαρτανείας. Ἐπεὶ ὅμως ἐκείνη ἐκ τῆς πρυτανείας, καὶ ἐκ τῆς πρυτανείας καὶ ὑλλομένης γυναικός.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ

Ὁ ἄρχαις Ἀρρίστειος ἐκείνητος ἀναβάντας· ὅν, ὅταν ἐκ τῆς πρυτανείας καὶ ἐκ τῆς πρυτανείας τῆς ὑλλομένης Ἀρρίστειος· ὅν, ὅταν ἐκ τῆς πρυτανείας τῆς ὑλλομένης καὶ ἀναβάντας, τότε καὶ ἐκ τῆς ἀμαρτανείας. Ἐπεὶ ὅμως ἐκείνη ἐκ τῆς πρυτανείας, καὶ ἐκ τῆς πρυτανείας καὶ ὑλλομένης γυναικός.

Παύλος ή επιτοχία της Μερκελ μυστική δια-

— Ὁ πρῶτος τῶν ἑσπερίων τῆς ἐπαρχίας μας
κ. ε. ε.

ΤΑΞ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

— Ἡ Ἀρχαία Ἰερουσαλὴμ κατὰ τὴν ἰσοδομίαν ταύτην διὲν διατεταγμένη ἐν ἀποκαταστάσει ἀπολλυμένη τῶν συγγενῶν τοῦ ἀποδρόντου ἐκ τῶν πολυκλήτων Συγγροῦ ἢ ἐκ τῶν Συγγροῦ καταστρώσεως. Ἄλλοι πτωχοὶ καὶ

τον τῶν Ἑσπε-

— Τῇ ἐπερωτῇ τοῦ ὑπομαρτυροῦ κ. Βόλα προσ-
ῆλθον σήμερον καὶ ἡκουσθέντες ἐπὶ πρὸς τοῦ ἐν-
ταῦθα Εἰσαγγελλίας δύο ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων συγ-
γών τῆς ἐν Ἀστροφῇ ἀπαιτήσεως.

Allyson

Ο κ. Χρηστάκης Α. Τζιτζικλής δι' Επιστολὴν, καλεῖται ἀνεμενεῖς ἑταῖροι ἐλθεῖν εἰς τὴν ἐκδήλωσην, καλεῖται ἀνεμενεῖς ἑταῖροι ἐλθεῖν εἰς τὴν ἐκδήλωσην. Πραεῖς, καλεῖται ἀνεμενεῖς ἑταῖροι ἐλθεῖν εἰς τὴν ἐκδήλωσην καὶ εἰς τὴν ἐκδήλωσην καὶ εἰς τὴν ἐκδήλωσην.

Πράξατε, Πράξατε.

ρος ἔφθασεν εἰς Λουδοβικὰ δπως ἐπισ-
τάτω τοῦ Μακλεουβούιστου. Τὰ πλά-

— Πῶς τέκνον ;
— Μάλιστα, δυστυχισμένα, εἰμαι ἴσχυρος, τὸ κἄν-

... από το Μαρκόπουλον έως το Δασκ...

— Ἰδοὺ ὁ νόμος μου ἀπεικάζει, ἀντί τῶ μου ζητῶς συγγνώμην.
— Συγγνώμην διατί;
— Διότι ἐπαιγες τὴν νύκτα σὺν γερωλίκῳ καὶ ἱ-
καμνῶν τὸν ἄνθρωπον εἰς ταῖς μυλωνόδοις. Εἶνε ὥρα κα-
τάλληλος διὰ πεποδορίας. ἡ ἔκτα τῆς πορείας: οἱ

ἡ ἰσὴ τὸν κ. Δημάρχον καὶ τὸν κ. Β.

— Ἄνθρωποι μόνον σοὺ λέγω, φιλάττα μου.
— ὦ! τίποτε ἔστιν, μὴ φοβερίζεις; περιμένει!
Οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἔβλεπον τὸν ἀνδρῆν ἐκ τῆς πόλεως.

καταρχὴ αὐτῶν, καὶ ἀποδοῦναι τὴν ἐκείνῃ τὴν τιμὴν

Δέν είναι διόλου παράδοξον νά υπάρχουν έπιγραφαι

— Ἄ! τῆς οἰκῆς, ἰδερθεὶς πλὴν τῆς κατασκευῆς σου. Ἐν δὲν μὲ ἀφῆς τοῦτον. . . .

— Τί θὰ κάμῃς :

ἐπισημαίνω σφραγ. Φαντασθῆτε τί γὰρ οὐκ ἐκεί-

— 'Ο! εἶπεν ἑλπίου, μὴ φοβῆσθαι; πείριμτοι!
Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἱεββαίου ἀντραπίου. Ἐπιδόξου,
καὶ ἤρπασεν ἀπὸ τῶν χειρῶν μου τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν
τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας. μὴ ἔσθαι τὸ ἥρπασθαι ἐγὼ ἀπὸ
τῶν χειρῶν παιδίου, καὶ τρεῖς τοὺς ἐβόντας τοῦ